

מתא חדא

גיליון 339

שבת מברכין: מולד חודש טבת יהיה בליל רביעי בשעה 20, 1 דקות ו-3 חלקים

הדלקת נרות שבת:
(לאופק דימונה)

16:16

זמן שקיעה:
16:38

יציאת השבת:
17:17

ר"ת:
17:54

"שְׁמִירַת הָעֵינַיִם"

ע"י שמירת העיניים של יוסף הוא קידש את כל חלל העולם

יוסף הצדיק שמר את העיניים, לעולם הוא לא פתח את העיניים, עי"ז הוא קידש את כל חלל העולם. הוא עבר כאלה ייסורים נוראים, כאלה נסיונות, שנה אחת בבית פוטיפר, ועוד 12 שנה בבית הסוהר.

אומר המדרש: שלוש פעמים ביום הייתה באה אשת פוטיפר להסית אותו, לפתות אותו באין סוף פיתויים, שלוש פעמים ביום הייתה מחליפה בגדים, בוקר צהריים וערב, כל היום הייתה באה ודוקרת אותו בסיכות ומחסים, במסרקות של ברזל, "ברזל באה נפשו". אמרה לו נעזור לך את העיניים, אני יוציא לך את העיניים, אמר לה "ה' פוקח עיוורים" - אני אלך עם עיניים סגורות - וה' יפתח לי את העיניים. תקעה לו סיכות תחת הצוואר והוא מעולם לא פתח את העיניים, אמרה לו אני

אכופף אותך, אשפיל אותך, אמר לה ה' "זוקף כפופים". אתה תהיה פה בבית הסוהר במאסר עולם לא תצא מפה לעולם, אמר לה "ה' מתיר אסורים".

הקדושה של יוסף קידשה את כל העולם, שיוסף היה חי אפילו האדמה הייתה מקודשת. אומר המדרש מכרו את יוסף "בעבור נעליים" - מה הפירוש בעבור נעליים? אף אחד לא מוכר אה בשביל נעליים, איפה שומעים דבר כזה שמוכרים אה בשביל נעליים? מה לא היה להם נעליים? מסביר ה"פלא הרימון" בזמן יוסף הצדיק שהיה לו שמירת עיניים מוחלטת בחיים- הוא לא פתח את העיניים ועי"ז הוא קידש את כל חלל העולם את כל ארץ ישראל.

כל ארץ ישראל התקדשה בקדושת בית המקדש ולכן יכלו כולם ללכת בכל ארץ ישראל ללא נעליים. כמו שבבית המקדש הולכים בלי נעליים מחמת הקדושה, ככה גם בזמן יוסף יכלו ללכת בכל מקום בלי נעליים. הייתה כזאת קדושה שבכל הליכה והליכה, הם לא הרגישו דקירות מהקוצים, ולא דקירות מאבנים. כל עוד שהאמינו ביוסף ולא חשבו למכור אותו אז לא דקר להם שום דבר, הקוצים היו קדושים, הכל היה קדוש.

האחים לא ידעו מי זה הצדיק שבזכותו הארץ מלאה קדושה, כל אחד חשב אולי זה הזכות שלו, הם לא האמינו שזה הזכות של יוסף. ברגע שמכרו את יוסף הכול הפסיק, לא הרגישו את קדושת הארץ, האדמה נהייתה כמו סתם אדמה, פתאום הרגישו שהכול דוקר, הכול כואב, ומיד היו צריכים "נעליים".

מביא הירושלמי בפאה שיוסף הוכיח את האחים שהם מסתכלים בבנות הארץ, אמר להם מה אתה מסתכלים? אמרו לו "לנו זה לא מזיק". אבל יוסף טען שאפילו אם אדם קדוש וטהור וההסתכלות לא מזיקה לו אסור להסתכל! כי עצם הראיה היא מזיקה.

מסביר ר' נתן שמהעיניים יוצאים כאלה אורות חזקים, כאלה אורות נפלאים, כל החיות של האדם עובר דרך העיניים. אדם מעביר את כל החיות שלו, לאלה שהוא מסתכל עליהם. כי עצם ההסתכלות, עצם הראיה עצמה מעבירה כוחות, מעבירה חיות. כי האדם מלא תורה מלא תפילה מלא אלוקות, כשמסתכלים על הקליפות, על הרשעים על הגויים אז מעבירים להם חיות וכח. זה מה שהוכיח יוסף את האחים "נכון שלכם הראיה לא מזיקה, אתם שבטי

יה קדושי עליון, אבל בעצם ההסתכלות עצמה אתם מעבירים כוחות לסיטרא אחרא, לכוחות הטומאה ולכן אסור לכם להסתכל.

אם אדם יצא לרחוב בשמירת עיניים, הוא יעלה את כל הניצוצות שנמצאים בקליפות, אדם סגר את העין הוא שרף את כל הקליפות. בכל קליפה יש ניצוץ קדוש, ברגע שאדם עבר ברחוב בשמירת עיניים הניצוץ השתחרר. מביא "היכל הברכה", מבריאת העולם מונחים ניצוצות ברחובות ובשווקים ומחכים למי שיעלה אותם, למי שיתקן אותם. ורק עם עיניים סגורות אפשר להעלותם. הניצוץ האלוני נמצא בכל מקום, אבל לא רואים אותו, הוא נסתר כי בהסתכלות אסורה רואים רק את הקליפה ובוראים עוד קליפה ועוד קליפה.

אל תסתכל! אם אתה מסתכל נערמים עוד קליפות ועוד קליפות, הניצוץ הקדוש שבתוך האישה הוא נמצא בבית הסוהר וצועק אליך - "אל תסתכל!". הניצוץ מתחנן לבן אדם, "רחם עלי, שחרר אותי מבית הסוהר, אם לא תסתכל אתה תביא את הגאולה, עד עכשיו אף אחד לא גאל אותי ולא תיקן אותי, רחם עלי תוציא אותי מהמאסר, אל תסתכל! בפעם אחת שאתה לא מסתכל אתה מפיל את האין סוף חומות ואת האין סוף קליפות שסובבים אותי.

"רק בני אדם יכולים לעשות את התיקון"

צריך לדעת, אם מלאך יעבור ברחוב הוא לא יעשה שום תיקון הוא לא יעלה שום ניצוץ, מכיוון שאין לו את היצר הרע להסתכל, אין לו את היצר הרע לטומאה, אבל בני אדם שהם בשר ודם צריכים מסירות נפש אדירה לשמור את העיניים. ברגע שהולכים בשווקים וברחובות יש להם ניסיונות נוראים וע"י ששומרים את העיניים מעלים ומתקנים את כל הניצוצות שנמצאים שם"

מודעה

יום ראשון, כז' כסלו, ג' דחנוכה, בשעה 19:30
תפילת מעריב ומיד שיעור התחזקות עם הרב עופר ארז הי"ו.

יום רביעי, א' טבת, ו' דחנוכה, בשעה 19:30
תפילת מעריב.

ובשעה 20:00 'מסיבת חנוכה'

הדלקת נר שביעי עם כל אנשי שלומנו וב"ב הי"ו, עם שירים וריקודים, הפעלה לילדים
סעודה חלבית עשירה וכו... ברוכים - הבאים !

ברוכים - הבאים !

הלכה

ע"פ פסקיו של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל.

ביע אומר ח"ד, חאו"ח, סימן ה'

שאלה: האם מותר להכניס אוכלין ומשקין לבית הכסא או לבית המרחץ?

תשובה: מובא בזוה"ק שיש רוח רעה בבית הכסא, שנהנה מהטינוף ומהלכוך, וכשאדם נכנס לבית הכסא הרוח הרעה נאחזת מיד בידיו ובאצבעותיו של האדם. ע"כ. והוכיח מכאן השלמי ציבור, שבשעת הדחק אפשר ליטול ידיו ממים שהוכנסו לבית הכסא, שאין רוח רעה שורה בעצים ובאבנים. ע"כ.

והביאו להלכה בספר זבחי צדק. ומבואר שהם אברים שאין רוח רעה שורה על משקין שנכנסו לבית הכסא, אך הגר"ח פלאג'י חולק וסובר לאסור האוכלין והמשקין וכן אין ליטול ידיים ממים שהוכנסו לבית הכסא. ע"כ.

וכמה אחרונים נטו אחר דברי מהר"ח פלאג'י ומהם חס"ל בהגהת בנו, והגרי"ח בספרו עוד יוסף חי (פרשת תולדות אות ו').

ומ"מ גם לדעת השלמי ציבור, שהתיר משקין שנכנסו לבית הכסא, היינו דווקא בשעת הדחק, כשאין מים, כגון בשנת בצורת. וא"כ יוצא לכו"ע שאין להצניע אוכלין ומשקין בבית הכסא. ומ"מ בחדרי אמבטיה שאין בהם בית הכסא, המצניע שם אוכלין, אין מזניחין אותו, שאין רוח רעה מצויה שם, כ"כ. והמחמיר תע"ב.

ר' יצחק פלאג'י בספרו יפה ללב, הביא דברי אביו מהר"ח פלאג'י, שיש להקל בכלי מתכת ולא בכלי חרס ותמה על אביו. ע"כ.

ותמיהני שלא ירד לסוף דעת אביו. שכלי מתכת בזמנם היה מכוסה וכמבואר בכה"ח פלאג'י, אך כלי החרס היו מגולים ולכן בכלי חרס שורה רוח רעה ובכלי מתכת לא שורה רוח רעה.

ואע"פ שמבואר בבידה (יז') שהאוכל שום קלוף וביצה קלופה, דמו בראשו ולמרות שהם חתומים. וא"כ מוכח שאע"פ שהם חתומים וסגורים, אינו מועיל לרוח רעה.

ולפי זה נאמר שגם באוכלין ומשקין שהכניסם לבית הכסא אע"פ שהם מכוסים, רוח רעה שורה עליהם ודלא כהגר"ח פלאג'י.

צריך לומר שאין לדמות ענייני רוח רעה זה לזה ולכן אין להקשות אף מפסחים (קייב') שאוכלין ומשקין שתחת המיטה, אע"פ שמחופים בכלי ברזל, רוח רעה שורה עליהם.

ובפרט שאין רוח רעה של בית הכסא, חמורה כרוח רעה של שחרית ולכן בדיעבד יש להתיר אוכלין ומשקין שהוכנסו לבית הכסא והם מכוסים בשקית וכד... ודווקא כשאין לו מקום להניחם חוץ מבית הכסא, אך אם יש לו מקום להניחם, כך עדיף, שיניחם בחוץ.

ואם אין האוכלין מכוסים והם הוכנסו לבית הכסא, אם הם אוכלין שאפשר להדיחין ג' פעמים, וכדין הנוגע באוכלין קודם שיטול ידיו שחרית, שרוחץ האוכלין ג' פעמים ובזה תסור הטומאה. וכן פסק בעוד יוסף חי (פרשת תולדות ס"ו) ואם אי אפשר להדיחון, יכול לסמוך על השלמי ציבור ובצירוף כמה אחרונים שסוברים שאין רוח רעה שורה בזמננו והמחמיר תבוא עליו הברכה.

מסקנה: אין להכניס אוכלין ומשקין לבית הכסא, אפילו שהם צרוּרים בקופסא, אך בדיעבד, יש להתירן אף כשאין הפסד מרובה. ואם יש לו בכיס ביגדו אוכלין ורוצה להיכנס לבית הכסא ואין לו מקום לשומרן, יכול להיכנס לבית הכסא לכתחילה. ולחדר אמבטיה שאין בו בית הכסא, מותר להכניס אוכלין ומשקין אף לכתחילה.

ואוכלין מגולים שהוכנסו לבית הכסא, אם יכול לשוטפם, כגון פירות וכדומה, ירחצם ג' פעמים ואם אינו יכול לשוטפם מותרים באכילה והמחמיר שלא לאוכלם תבוא עליו הברכה.

הרב יגאל קנדלקר הי"ו.

ראש בית המדרש 'לויית חן' ללימוד הלכה

מוהרנ"ת על הפרשה

(ב) והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה

וזהו "והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה וכו'" – שהם בני השפחות, הם בחינת משפחות הירדות שבְּישראל, שהיה מוריד את עצמו אליהם ביותר כדי לקרבם.

ועל שם זה נקראים הרחוקים "בני בלהה ובני זלפה", זה רמז שְנֵאָחַז בָּהֶם ביותר הבעל דָּבָר וחילותיו, שְׁהָיוּ בחינת "בני בלהה", בחינת (יחזקאל כו, כא): "בלהות אֲתַנְּךָ וכו'", ופרש רש"י: "שְׂדִים", הינו חילות היצר הרע, שהם שְׂדִים וקלפות, שהם מְבַהֲלִים ומְבַלְבְּלִים ומְרַשְׁעִים את האדם. וְהָיוּ בחינת "בני זלפה", בחינת (תהלים קיט, ג): "זלעפה אֲחַזְתִּי מְרַשְׁעִים", כי חילות היצר הרע הם בחינת בלהות וזלעפות, וְכָל הנמשכים אַחֲרֵיהֶם נקראים "בני בלהה ובני זלפה". והצדיק הגדול, בחינת יוסף, עוסק עִמָּהֶם ומוריד את עצמו אליהם כדי לקרבם להשם יתְבָרָךְ.

וזהו "והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה וכו'", ופרש רש"י: "שהיה עושה מעשה נערות וכו'". כי הצדיק האמת בעצם חֲכָמָתוֹ מוריד את עצמו אליהם כל כך, עד שְנֵדָמָה כְּאִלוֹ עוֹשֵׂה מַעֲשֵׂה נְעוּת, כי מדבר עִמָּהֶם שיחת חלון, ואוכל ושותה עִמָּהֶם, ופְעָמִים מְטִיל וּמְשַׁחֵק עִמָּהֶם, וְכָל כִּנְיָנוּתוֹ כְּדִי לְקַרְבָּם עַל־יְדֵי־זֶה להשם יתְבָרָךְ, וכמוֹן בְּדַבְרֵיו ז"ל בכמה מקומות (סימן פא, צא ועוד), כְּמָה וְכֵמָה הצדיק מוריד את עצמו אל העולם, שְׁכָל זֶה נֶחְשָׁב אֲצֵלוֹ מַעֲשֵׂה נְעוּת, אֲבָל כִּנְיָנוּת רַצְיָהּ להשם יתְבָרָךְ לְבַד, בְּשִׁבִיל לְקַרְבֵּי הרחוקים מאד להשם יתְבָרָךְ, שְׂאֵי אֲפֶשֶׁר לְקַרְבָּם כִּי אִם עַל־יְדֵי־זֶה. וְהָיוּ בחינת "והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה וכו'", וְכֵן־ל.

ועל־כֵּן נִקְרָא "יוסף", בחינת (בראשית ל, כג): "אֲסַף אֲלֵיכֶם אֶת הַרְפָּתִי" – שְׂמֵאֲסֵף וּמְבַטֵּל כָּל הַחֲרָפוֹת וּבּוֹשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי מְחַזְרִים בְּתִשְׁבּוּבָה וּמְקַרְבָּם להשם יתְבָרָךְ. וְהָיוּ בחינת (שם): "יוסף ה' לי בן", שְׁעַל שֵׁם זֶה נִקְרָא "יוסף". הינו שְׁהַצְדִּיק עוֹסֵק תְּמִיד להוֹסִיף וְלְקַרְבֵּי נְפֻשׁוֹת חַדְשׁוֹת בְּכָל פְּעַם, וּמְבַקֵּשׁ תְּמִיד מֵהַשֵּׁם יתְבָרָךְ עַל זֶה, בְּחִינת "יוסף ה' לי בן אחר", שְׂיוֹסֵף ה' לוֹ בְּכָל פְּעַם תְּלִמִּיד חַדֵּשׁ שְׁנֵקְרָא בּוֹ, כִּי "כָּל הַתְּלַמֵּד בֵּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה כְּאִלוֹ יְלֵדוֹ" (סנהדרין יט:). והוא מְחַפֵּשׂ וּמְבַקֵּשׁ תְּמִיד להוֹסִיף וְלְקַרְבֵּי חַדְשִׁים, בְּבְחִינת "יוסף ה' לי בן אחר".

ועל־כֵּן "וישראל אהב את יוסף מכל בניו, כי בן זקנים הוא לו" (בראשית לז, ג) – שְׂאֵהָב אוֹתוֹ בְּשִׁבִיל זֶה מֵאֵד, כִּי הוּא חֶפֶץ בְּזֶה לְרַחֵם עַל הַכֹּל וְלַעֲשׂוֹת תְּחִבּוּלוֹת לְקַרְבֵּי הַכֹּל. וְהָיוּ בְּחִינת "זקן" – "זקן" זה בחינת רחמים גדולים מאד, בחינת (רש"י שמות כ, ב): "זקן מלא רחמים", בחינת תְּלִיסֵר תִּיקוּנֵי דִיקָנָא (זהר נשא קלא), שְׁהֵם רַחֲמִים גְּדוּלִים מֵאֵד, הינו שְׂקִבֵּל מְמַנּוֹ כָּל הַשְּׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים שְׁהֵם בְּחִינת זְקָן כֵּן־ל, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְרַחֵם עַל הַכֹּל וּמְקַרְבֵּי כָּלֵם.

וְהָיוּ שְׂתַרְגָּם אֲוִקְלוֹס: "כי בן זקנים" – "כי בר חכים הוא ליה", בר חכים ודאי, כי צְרִיכִין לָזֶה חֲכָמָה גְּדוּלָה, חֲכָמָה נְפִלְאָה, חֲכָמָה עֲמָקָה מֵאֵד מֵאֵד, כְּדִי שְׂיִשְׁכַּל לַעֲשׂוֹת כְּלִים וְצִמְצוּמִים כְּאֵלֶּה, שְׂיִשְׁכַּל לְקַרְבֵּי נְפֻשׁוֹת רְחוּקוֹת כְּאֵלֶּה, חוֹלִים כְּאֵלֶּה, וְלִהְיֵנָּה בָּהֶם הַשְּׂגוֹת אֲלֵקוֹת וְכֵן־ל.

(ליקוטי הלכות, הלכות השכמת הבוקר, ד אות טז, ז')

לקוטי עצות חנפה

[א] על־יְדֵי מִצְוַת נֵר חֲנֻכָּה מֵאִיר כְּבוֹד הַשֵּׁם יתְבָרָךְ וְנִתְעַלָּה וְנִתְגַּדַּל כְּבוֹדוֹ בְּעוֹלָם, וּמְעוֹרְרִין הַרְחוּקִים לְשׁוּב לַהֲשֵׁם יתְבָרָךְ, וְזוֹכִין לִירְאָה וְלִשְׁלוֹם בֵּית וְלַתְּפִלָּה, וְנִתְבַטֵּל הַמַּחְלָקֶת וְלִשׁוֹן הָרַע, וְנִמְשָׁךְ שְׁלוֹם הַכֹּלְלִי בְּכָל הָעוֹלָמוֹת: (לק"א סי' י"ד אות י"ב)

העלון מוקדש לרפואת רבי עמוס כנוס חיים בן פורטונה שליטי"א לרפואת רחל בת אליזבט ולרפואת חדווה בת מנחם בתוך שאר עמו בית ישראל

לעילוי נשמת רחל בת מרים ז"ל, נתנאל בן לירז ז"ל, זוהרה בת מרים ז"ל, יהודה בן זוהרה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה

לרפואת והצלחת עדן דוד וב"ב הי"ו

ניתן להקדיש מקום זה לרפואה, לברכה, לזיווג הגון, לעילוי נשמת ועוד... לפרטים: 054-2187218

הזהר הקדוש

מצות שלוח הקן מעוררת רחמי הקב"ה על שכינתו ועל בניו שבגלות

ועוד, שלח תשלח, בא וראה, יש מלאך ממנה על העופות, שהן נפשות שנקראות צפרים, וסנדלפון שמו. ובזמן שישראל מקימים את המצוה הזו והאם הולכת מגרשת, והבנים צועקים, הוא מלמד זכות על העופות שלו, ויאמר לקדוש ברוך הוא, והרי כתוב כך ורחמי על כל מעשיו, למה גזרת על העוף הזה שנתגרשה מקנה? וכן מטטרו"ן מלמד זכות על העופות שלו, שהן רוחות שפורחות בבני האדם, שמהכפסא הם נשמות, ומהחיה הזו רוחות, ומהאופן נפשות, והם בבריאה יצרה עשיה.

בשבת ימים טובים וירדות עליהם נשמות ורוחות ונפשות בדרך אצילות, שהם רוח הקדש מעשר ספירות, וכל ממנה מלמד זכות על העופות שלו, שהם נשמות שפורחות בבני אדם. ובזמן שישראל מקימים מצוה זו, כל ממנה מלמד זכות על העופות שלו. ומה עושה הקדוש ברוך הוא? הוא מכנס את כל חילותיו ויאמר, וכי (הרי) כל ממנה של העופות שלמטה מלמד זכות על העופות שלו שהוא ממנה עליהם, ואין בכך מי שילמד זכות על בני שהם ישראל, בני בכרו ישראל, ועל השכינה שהיא בגלות, שהקן שלה הוא ירושלים חרבה, ובניו בגלות תחת יד אדונים קשים, אמות העולם, ואין מי שמבקש עליהם רחמים וילמד עליהם זכות? באתו זמן צועק הקדוש ברוך הוא ואומר, למעני למעני אעשה, ואעשה למען שמי. ובזה יתעוררו רחמים על שכינתו ועל בניו בגלות.

(זוהר קדוש, הקדמה, פר' בראשית, דף י' ע"ב)

עלים לתרופה - סב'

הן כל הדברים האלה ויותר מהמה, חזקו נפשי וכמה וכמה נפשות בכל מה שעובר עלינו. גם אתה אחז בהם, הפך בהם והפך בהם וכו', כי גם עליך נאמרו כלם. וגם תקים מה שאמר שצרכיו להיות עקשן גדול בענין ההתקבצות להשם יתברך מכל מקום שהוא, וגביות להתחזק להיות בשמחה בכל עת כאשר הזהיר אותנו כמה פעמים אין מספר בכמה עצות נפלאות. והיום יום ד' הגיע בעזרת ה' יתברך. וזה סמוך קמתי ממטתי וחדשים לבקרים רבה אמונתך, וחסדי ה' כי לא תמנו וכו' חזקו אותי בחמלתו הרבה לכתב לך דברים אלה הנובעים ממעני הושיעה. המחני ומשיביו כל נפש החפץ באמת, כל אשר נשמת רוח חיים באפיו וכו'. וההכרח לסיים דברי כי זמן התפלה הגיע ואני טרוד מאד, כי בדעתי לגסע היום למען דועדי בקע על שבת קדש הבא עלינו לטובה. ואחר שבת קדש הבא עלינו לטובה אסע לאומאן בעזרת ה' יתברך. ובעל הרחמים ישובב נפשי ונפשכם ויחני במעגלי צדק למען שמו.

תפלות של מורנו הרב סוד הסביבון

רבנו של עולם כל יכול, לפני שהנני מסובב את הסביבון, הנני פונה אליך בבקשה שטוחה, והנני כורע לפניך על ברפי, בכריעה ובהשתחוויה, שתעלה אותי מתהום הנשיה, משאול ואבדון, אל אדם קדמון דאדם קדמון, בכח הסבובים, שהנני הולך כעת לסובב עם הסביבון, שעל ידי זה נכללו עקבי לאה בכתר רחל, סוד מגדל עדר 274, גמטריא רחל ולא, כי התרגום והונתן אומר, שממגדל עדר יבוא משיח בן דוד, כמו שנאמר (מיכה פרק ד' ח') "ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשונה ממלכת לבת ירושלים", כי "רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו", מלשון "סביבון" שהחסד מסובב את האדם, בחינת הסביבון המסתובב ועולה מעלה מעלה, ויתקומו בי הפסוקים שאומרים בכל יום בהלל בחזקה "כל גוים סבובי בשם יהוה כי אמילם, סבובי גם סבובי בשם יהוה כי אמילם, סבובי כדבורים דעכו פאש קוצים בשם יהוה כי אמילם", שבזכות הסביבון, כלם ידעכו פאש קוצים, שהשמן הולך ונכלה עד תמו, כי השמן מרמז לאמות העולם, והפתילה והאש לעם ישראל.

שיח מרום מאמר חנוכה

כי סוד חנוכה רמזו בעץ חיים (פרי עץ חיים שער ר"ח חנוכה ופארים שער ד') בכונות חנוכה חנה-כ"ו, שחנה המשיכה את אורות החנוכה על ידי ונתתפלל חנה על ה'" (שמואל א' א') מסביר מוהרנ"ת (מתנה, ה, כא') שחנה זכתה להגיע לעולמות מעל ה' היינו עתיקא ורישא דלא אתידע שמשם נמשכים אורות החנוכה, בסוד "גץ היוצא מתחת הפטיש" (שבת, כא, ב'), שהוא סוד בוצינא דקדרינותא, שהוא אור החנוכה השורף את כל הקליפות וכל שונאי ישראל ששורשן מהקליפות שמהם באים י"א אלופי עשו, שהם השטן בעצמו שנרמז באותיות יו"ד אל"ף (131), ולכן מרדכי מירא דכניא שהוא מר י"א דך י"א, שהוא ואסתר זכו להכניע ולתלות את י"א אלופי עשו שבדורן הם המן וי' בניו.

וכל זה ראיה חנה ברוח קודשה שאמרה (שמואל א ב, ה) "שבעים בלחם נשכרו", אומרת הגמרא הם שיבעים בניו שנותרו אחרי תליית הי' שהיו מחזרים על הפתחים (מגילה טו') "קשת גברים חתים ונכשלים ארוזו היל" (שמואל א, ב, ד') הם מתתיהו וי"ב בניו (רש"י, דברים, לג, יא'), ולכן אמרה חנה שני פעמים, בתחילה "רמה קרני בה'" (שמואל א, ב, א'), ובסוף "ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו" (ט). כי 'קרן' גמטריא 'עפר' גמטריא שכל (350), שמתתיהו וי"ב בניו זכו להיות עפר ואפר, ומרדכי ואסתר זכו להיות עפר ואפר, ולכן צעקה אסתר "אל ישב דך נכלם" (תהילים, עד, כא') שזכתה להיות דך ומרדכי שמו, מור דך, על ידי שזכה להיות דך.

כי חנוכה בחינת לאה, שאז זוכין לעלות עד לקדקוד נזיר אחיו, כי בית המקדש נקרא קדקוד העולם, וקמת ועלית (דברים יז, ח') שזה סוד קשר של תפילין בסוד לאה שנאצלת מאחורי מלכות דבינה, כי לאה במילוי - גמטריא אלוהים ברבוע (למ"ד, אל"ף, ה"י = א - אל - אלה - אלהי = 200). כי על ידי חנוכה ממשיכין את הארת לאה סוד הקדקוד שמרמז לרישא דלא אתידע, ועל ידי הארת חנוכה זוכין להארת פורים, סוד עד דלא ידע, סוד רישא דלא אתידע.

כי חנוכה ופארים מובא בעשרת זקנים בהלכות חנוכה (ריש סימן תרע"ו) הם לא יתבטלו לעולם, כי הם בסוד תחיית המתים, וכמו שלאחר פורים בשושן פורים החיה רבה לרבי זירא בוי, ועל ידי זה העלה אותו לדרגת קדקוד נזיר אחיו רישא דלא אתידע, כך בחנוכה זכו מתתיהו ושנים עשרה בניו שהם י"ב צרופי הוי"ה, לחדש את עבודת בית המקדש, ולהאיר את אור המנוחה המבטלת מיתה ורציחה מן העולם שהתחדשה על ידי קו שהביא פשתן ועל ידי זה גבר על הבל, ובמקום לתקן את חטא אביו, הוסיף חטא על פשע והמית את הבל והקשיך את המאורות והגביר את קשיית החלל הפנוי המכנה פשתן (כלאי בגדים ג, ה'). ולכן מרמז סוד החנוכה במל טעון פשתן ונשרף הפשתן בברו של חנוני (שבת כ"א, ע"ב, בבא קמא, ס"ג)

(קטע משיעור בחנוכה תשע"א)

הודעה משמחת:

בחסדי השם מזה כחודש נפתחה תפילת מעריב כל יום בבית מדרשנו בשעה 19:30. ברוכים הבאים!

תמיר
מרכז הצמיגים
רחוב הנגרים 4 ב"ש
050-7526987
072-3929119

תמיר
מרכז הצמיגים
לרכב שלך מגיע יוורל

9148
הקו של ברסלב
02.800.8.800
0389.4710.5602

המבורגר
בטעם אחר
מרכז מסחרי דימונה
להזמנות:
08-3801123

'כולל הוראה'
לאברכים
ובעלי תשובה
בין השעות

09:30-17:30
ברוכים הבאים.

זמני שיעורים
ותפילות

תפילת מערב
כל יום בבית מדרשו
בשעה 19:30

כל יום שני בשעה 18:20
שיעור גמרא מסכת
'ברכות'

אחת לשבועיים:
יום רביעי
שיעור מפי רב הקהילה
הרב נחמן סטולין הי"ו
 בשעה 20:30

זמני השבת
יום שישי

מנחה עש"ק: 16:00
ותפילת ערבית
של שבת קודש

שבת קודש:
שחרית
ת (יהודי)
 07:30 ולאחר מכן
'קידושא רבא' ושיעור
ב"סיפורי מעשיות" ע"י
אורי בן ישי הי"ו
 עד השעה 10:45

גמרא מסכת יומא
 14:20
 ע"י יוסף גבאי הי"ו

מנחה: 15:20
 ולאחר מכן סעודה
שלישית עם שיעור

ערבית מוצ"ש:
 17:16

מוצש"ק
'אבות ובנים' בשעה
 19:30

מוצש"ק בשעה 19:50
שיעור גמרא
מסכת 'ברכות'

ניתן לקבל את
העלון במייל.

לפרטים ותרומות:
שחר: 054-2187218

פְּנֵינֵי חֲנֻכָּה

א. בהדלקת נרות החנכה צריכים להיות בהכנעה ובשפלות אמתית.

ב. בחנכה נמשך אור הגנוז אור שבעת הימים.

ג. אם יזכה להיות מן המהדרין מן המהדרין, אִזִּי לעולם לא יכשל ולא יפל בשום דבר טעות, כי תמיד צריך לדון כל אדם לכף זכות אפלו שלשיטתו נדמה לו שחברו הרשע הכי גדול שבעולם.

ד. בנרות חנכה מכוּנים את שם הַיְיִהּ, ומְכוּנים: אִנִּי יודע שבכל תנועה ומחשבה הכל נמשך רק בכח שם הַיְיִהּ.

ה. רק הצדיק האמת יכול להוציא אותנו מכל החלומות והדמיונות, ולכן חֲבִיבִים לסע בחנוכה לצדיקים אמתיים, ולהדליק אתם את נר חנכה.

ו. שבת חנכה היא השבת שמשפיעה לכל שבתות השנה וממלאה את כל חלל העולם באלקותו יתברך, כי אלו ימי הודאה ואלקותו יורדת למטה מעשרה טפחים.

ז. בשבת נוראה זו של התגלות הצדיק, כשאחי יוסף מתגלים ליוסף הצדיק, מתגלה אור הצדיק ביתר שאת ועז לכל אדם ואדם אשר ידרשו ויחפשו באמת.

ח. הבגדים של הצדיק הם נשמות.

ט. עקר עליית האורות והחזרת הש"ע רבוא נהורין לעולם, זה רק על ידי אהבת חברים אמתית, ורק לראות נקודת טובות בכל אדם ואדם, ורק להתבטל באמת לכל אחד ואחד, ולדעת שלכל אחד יש נקדה טובה שאין בו, ורק אז עולין העבודות והאורות לשרשן ומקומן עד שזוכין מחדש לכל הש"ע רבוא נהורין.

י. פעם אחת אמר לנכדו רבי ישרליש שהיה דרכו לצעק בתפלה. אמר לו בני התבונן נא החלוק שבין פתילה של צמר גפן ובין פתילה של פשתן קורני' קנויט, שזה דולק בחשאי ובנחת, וזה צועק ומשמיע קול. ואמר תאמין לי שתנועה אחת של אמת אפלו באצבע קטנה שברגל די.

(מלוקט משיעורי מורנו הרב שליט"א)

דְּבַרֵי ראש הקהלה
הרב נחמן סטולין הי"ו

"בחנוכה כולנו יכולים להרפא מכל מחלותינו האנושות, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך!"

"נרות חנכה..."

כל אחד מאתנו חפץ ומשתוקק להיות אדם טוב, למצוא חן ושכל טוב בעיני השי"ת ובעיני הבריות. אלא שישנם מספר גורמים המעיקים על נפשנו ולא מניחים לנו להיות כרצוננו הטוב כגון: מאורעות הזמן, תרדמת החורף, ההרגלים הרעים, מצבי רוח משתנים ורפיון בענייני הרוח.

איננו יודעים מהיכן להתחיל להשתנות, הכל חשך, מעורפל ומבולבל. מי יוכל לאחוז בידיו ולייעצנו עצה המועילה לעלות אל דרך המלך מתוך רפש וטיט, דרך סלולה שדרכו בה אבותינו ורבותינו?

מזור למכותנו המופלאות ולחוליינו האנושות מגיע אלינו בחג החנוכה הקדוש שבו מתגלה אורו של משיח הירוד אלינו לתוך החושך שאנו נמצאים בו, למטה מעשרה טפחים, שלא ירדה לשם שכונה מעולם...

ומגלה לנו שגם בטבע העולם מסתתרת בו ההשגחה הפרטית של השי"ת אשר מנהיג את עולמו בדקדוק בנסים נסתרים ותמידיים המלובשים בתוך הטבע.

בשונה משאר הרגלים הקדושים: פסח שבועות וסוכות, שבהם היו ניסים ששברו את טבע העולם ונועדו לצורך השעה בלבד: לגלות אמונה בעולם שהבורא הוא המנהיג הכל-יכול.

ע"י הידיעה הזאת שכל הטבע מונהג בהשגחה פרטית נזכה בחנוכה לגילוי אורו של משיח המעודד אותנו בקול גדול "יהודי אין שום ייאוש בעולם כלל!"

חנוכה ופורים הם ימי בקור חולים בחנוכה נכנס אלינו האורח החשוב **אור הצדיק האמת** המגיע לבקר חולים בנפש ובגוף ונותן לנו מרשם: להדליק נר חנוכה קטן--- דהיינו להודות ולהלל ולשבח לבורא עולם על כל הנקודות הטובות שזכינו בהם, **כי כל נקודה טובה היא נר ענק** המאיר בכל העולמות העליונים יותר מכל המעלות והמדרגות של המלאכים הקדושים ושרפי מעלה. ע"י זה נגיע לשמחה שהיא זו המרפאת את הנפש!

ואפילו מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך של קליפת מלכות יון הרשעה המסמלת את החושך הרוחני, קטנות מוחין, פגם האמונה. כי היוונים והמתיוונים הרשעים הנמצאים גם בדורנו, רוצים לבטל אותנו מעבודת התפילה ולהסיט אותנו, לסמוך רק על "כחי ועצמי ידי עשה לי את-החיל הזה" ומכריזים בכל יום: כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל. ר"ל.

אבל אנחנו נאמץ את אומנות אבותינו בידינו ונזעק בקול מר ונמהר אל ה' אלוקי אבותינו שיושיענו ויגאלנו ויוציאנו מאפילה לאורה, משיעבוד לגאולה ומחושך לאור גדול, וגם נודה לו ונשבח אותו על ההרחבות שבתוך הצרות: שמציל ופודה אותנו מכל אויבנו ושונאינו ומקיימנו בגלותנו הפרטית והכללית...

הדיבורים האלו יתנו לנו כח לעמוד בכל ימי גלותנו החשוכה והאפלה עד שירחם עלינו יחיש לגואלנו גאולת עולם

חנוכה הוא זמן של חינוך מחדש, זמן חנוכת הבית לאחר שטימאווה היוונים וזה ע"י שמצאו **פך שמן טהור שלא נטמא עדיין**- פח שמן הם הנרות הזעירים של נקודותינו הטובות המאירות מתוך החושך העצום, ואנחנו מודים ומשבחים אותו יתברך **על כל זה, שזכינו בעניותנו לעשותם** למרות החושך והטרדות וערפול מוחנו ודעתנו. אשר בכח אותו מעט השמן השלם אפשר לחדש תמיד את ההדלקה. ולטהרנו ולקדשנו בקדושתו העליונה.

העלון מוקדש לרפואת והצלחת **מיכאל ונרד גנון הי"ו** וב"ב. טוהר בת ורד, זיווג הגון אמן.

העלון מוקדש לרפואת והצלחת **עמוס חורי** בן שרה הי"ו

העלון מוקדש לרפואת והצלחת **אמיר ובתאל** למש' איפרגן וב"ב

העלון מוקדש לרפואת והצלחת **יואב ושני** למש' אביטל וב"ב